

**VELIKAN O
VELIKANU**

ČUVENI FUDBALSKI TRENER RALE RAŠIĆ SMATRA DA TAJNA USPEHA NAJBOLJEG TENISERA SVETA LEŽI U SAVRŠENOJ PSIHOLOŠKOJ PRIPREMI

Novak poveduje snagom umja

■ Đokovića pored talenta krase red, disciplina, rad i razmišljanje o svemu u svakom trenutku

Svima nam se barem ponekad desi da osetimo posebnu energiju kad sretnemo izuzetnu osobu, neku poznatu ličnost. Takvi ljudi jesu retki, pa je nemoguće da ne osetite njihovu auru koja je toliko jaka da ispunjava i prostor gde se ti ljudi nalaze, svaku njihovu reč, svaki pokret.

Meni je ukazana čast da punih pet sati budem u prisustvu jedne takve ličnosti, da osećam tu energiju, snagu svake izgovorene reči, svakog pokreta, to nešto užvišeno, to nešto intergalaktičko. Dovoljno je reći - Rale Rašić!

Dojen i legenda našeg, australijskog i svetskog fudbala. I ne samo fudbala. Čovek čija reč ima težinu, čija se mišljenje nadasve ceni. Povoda za razgovor s Ralemom ima zaista puno, ali ovom prilikom nas je interesovalo da kroz prizmu fudbala, odnosno kroz primenu psihologije u sportu i na osnovu njegovih ličnih iskustava utemeljenim na mnogobrojnim uspesima, bolje razumemo i tajnu uspeha najboljeg tenisera sveta Novaka Đokovića.

- Đoković je naš najbolji ambasador svih vremena. Ubeđen sam da je veličina njegovog uspeha takva da niko našeg porekla, bilo da je iz sveta

sporta, nauke ili umetnosti njeni nije ni blizu. Uspesi velikana iz prošlosti su nesporni, ali i u mnogih su stajale institucije pa čak i države, a Novak je svoje uspehe postigao sam. On je kompletan ličnost, a pored nespornih sportskih rezultata isto tako je i veliki humanitarac, dobar komunikator. U najkraćem, ličnost za divljenje - kaže Rašić na početku razgovora za "Vesti".

energiju koja njemu u stvari pomaže da pobedi. Nije važno šta taj deo publike misli i za koga navija, važno je kako to Nole čuje, kako on tu emociju proživljava i kanalise, a tu je velemajstor. Videli ste u finalu ovogodišnjeg Au-

Rale Rašić sa reprezentativcima 1974. godine

■ Kako vidite činjenicu da ga u nekim delovima sveta, pa čak i ovde u Australiji, mnogi ne simpatišu, pa čak i ne cene dovoljno?

- Novak je toliko jak da sam uveđen da on ne čuje kada je publike protiv njega. To je i on sam u više navrata izjavio. Stvarno se stiče utisak da se potekne radi o većem delu publike, ali on svu tu negativnu energiju iz publike pretvara u

straljen opena da je Novak jednom prilikom za vreme pauze zatvorio oči i neko vreme bio u svom svetu. A osmeš na kraju ove kratke meditacije bio je znak da je već primio pehar u nekoj svojoj dimenziji, da je sve ostalo bilo stvar rutine. Videli ste na kraju da je i bilo tako. Đoković je toliko jak i na tom području da se čini da njegovi protivnici nisu ni bitni, da on to reši bez njihovog učestvovanja, a očigledno i bez njihove saglasnosti.

■ Šta to toliko za nas koji živimo u Australiji znači Novakom uspeh, a stiče se utisak da nekako nama znači više nego našima koji žive u Evropi pa čak i u Americi?

- Da, upravo zbog te naše ogromne udaljenosti od matici, izolovanosti, nama to znači više od sporta. Nama je to život. Da-

nas kada kažete da ste iz Srbije, najbolja i to izuzetno pozitivna asocijacija drugih jeste upravo Novak. On je toliko učinio za našu zemlju, za čitav region da je to neuporedivo sa bilo kojim sportistom, sa bilo kojom ličnošću. I ovaj potez da angažuje Gorana Ivanovića za trenera ima pozitivne konotacije.

cije. Kako za Novakovu igru, jer očigledno je daleko bolji na servisu nego pre, a s druge strane i ovim potezom Novak gradi status zvezde svetske klase, koga obožavaju u Srbiji, ali i u regionu, u svim zemljama bivše zajedničke države. Danas kada kažete odakle ste u Australiji imate razloga za lako prepoznatljiv ponos jer upravo je Đoković simbol tog ponosa.

■ Vi ste karjeru počeli u srpskom fudbalu. Igrali ste za Proleter iz Zrenjanina, bili ste prvi voditelj Vojvodine, a bili ste i reprezentativac Jugoslavije. I

PRVI FUDBALSKI KORACI NA BEGEJU

S naročitim zadovoljstvom Rašić se seća svojih početaka u fudbalu i ljudi s kojima je stasavao.

- Iz godina provedenih u Domu za ratnu siročad u Zrenjaninu pamtim najlepše trenutke. Pre svega, pamtim druženje s ljudima od kojih su neki kasnije postali profesori na univerzitetu, direktori velikih preduzeća, televizije i nadasve uspešni ljudi u mnogim sferama društva. Ljudi svetske klase. Te davne 1953. godine izvršena je prva fudbalska klasifikacija, u kojoj sam zajedno s Milanom Galićem i Mihajlo Đuričinom bio uvršten u mladu fudbalsku reprezentaciju Jugoslavije. To vreme pamtim kao da je juče bilo, to je zabetonirano u sećanju. Sećam se i da je Begej bio toliko čist u to vreme, da smo pili vodu iz reke.

LEGENDA:
Rale Rašić

